

Gustáv Murín

DÔVERNE

TO NAJDÔLEŽITEJŠIE V OTÁZKACH A ODPOVEDIACH

GUSTÁV MURÍN

DÔVERNE O MAFII

To najdôležitejšie v otázkach a odpovediach

Obálka: Igor Vadovič

ISBN 978-80-8285-099-7

AKO TO ZAČALO

* MAFIA V BRATISLAVE, vyd. Marenčin PT.

Treba vopred povedať, že taký fenomenálny úspech tejto knihy som nečakal ani ja, ani vydavateľ. Môže za to náš rodinný priateľ a vydavateľ Juraj Heger, ktorému som ten rukopis ponúkol ako prvému, ale odmietol ho v e-mailovej správe:

„Gusto,

tak, ako je napísaná Tvoja synopsa, je to kniha pre *Nový čas* a *Ikar*. Dúfam, že cítiš, že nepíšem o kvalite písania, len o cieľovej skupine. Ja si (prepáč) nemyslím, že by národ potreboval ďalšiu tajomnu a nekonkrétnu verziu toho, ako zomrel (mafiánsky boss, pozn.) Sloboda a s kým sa (neurčito) stretával.

Juraj“

To, že slovenský národ po tej knihe siahne tak nadšene, som si teda nepripúšťal. Ak renomovaný vydavateľ odmietne takýto novátorský titul, treba to brať vážne. Práve vtedy som sa na knižnom veľtrhu v Paríži oznámil s Albertom Marenčinom, ktorý vydával hlavne knihy o Bratislave. Tak som si v núdzi pomyslel, že si tú knihu prečítajú aspoň tí, čo sa zaujímajú o dejiny Bratislavy. A snád' aj noví usídlenci budú chcieť vedieť, čo sa v tomto meste dialo. No a stala sa nevídaná vec. Albert Marenčin je vzorové dobráčisko, ale s tým súvisí aj jeho celková nedvižnosť. Akákoľvek naliehavá hektika je mu proti srsti. Ale tu sa celý prerodil, lebo o titul prejavil na jeho povahu mimoriadny záujem a proti svojim zvyklostiam začal fakticky hneď aj prvé kroky na jeho vydanie. To každého autora poteší.

V tej dobe som bol práve „ustajnený“ vo vydavateľstve Ikar. A nebol som tým nadšený, pretože napriek úspechu mojej knihy „Návod na manželstvo“ bolo nemožné sa ku šéfke Gabike Belopotockej dostať. Chápem, že toho mala veľa, ale nepochopil som, prečo sa s ňou nedalo skontaktovať celé mesiace ani cez sekretariát. Až konečne, pred letom 2008 som dostal termín audiencie. Aj som prišiel, ale Gabika ešte niečo riešila, tak si ma k sebe zobrala jej výkonná riaditeľka Valika Malíková. S ňou sme nezáväzne preberali, čo najnovšie píšem, až konečne nastal čas audiencie. Pri tej bola aj Malíková. Gabike som predložil niekoľko návrhov na knihy a ona podľa vydavateľského zvyku hneď zvažovala, či by to stálo za vydanie. Nakoniec sme sa predsa len na niečom dohodli a už som bol na odchode, keď Valika prehovorila: „On píše knihu o slovenskej mafii.“ To ma zaskočilo, lebo som dovtedy považoval vydavateľstvo Ikar za zamerané hlavne na čitateľky (až neskôr som

zistil, že mafiánske príbehy zaujímajú aj nemálo žien). Gabika zareagovala okamžite:

„To beriem...”

A nastala dilema. S Marenčinom som mal už podpísanú zmluvu, lebo mi naozaj ani omylom nenapadlo, že by takýto titul (odmietnutý iným veľkým vydavateľstvom) mohli chcieť v Ikar-e. Tak som to akože zahovoril a vybral sa za Albertom. Vysvetlil som mu, čo sa stalo a že dám asi rukopis Gabike. Ale on mal svoje argumenty:

„V čom je Ikar iný? Distribúciu majú rovnakú, ako aj ja, a hlavne, oni ti dávajú honorár z takzvanej skladovej ceny, čo je asi polovica tej, za čo sa predáva. A ja ti dám tie isté percentá z predajnej ceny.”

Vtedy to vychádzalo podľa ponuky Marenčina na asi euro za jeden výtlačok. A to bola veľká zmena. Ale pre mňa bolo podstatnejšie niečo iné. S Gabikou v tej dobe nebola žiadna priama komunikácia a bez jej rozhodnutia nikto vo vydavateľstve nepohol ani malíčkom. Bolo to zúfale. Naopak, u Alberta bola istota, že sa na neho môžem obrátiť pokojne aj o polnoci. Ale Gabika to nevzdávala. Už som dokončieval rukopis na našej oravskej chalupe, keď som si v nejakej miestnej internetovej kaviarni prečítal Gabikino ultimátum. Snažil som sa totiž o kompromis, že tento prvý mafiánsky titul predsa len nechám Albertovi, ale druhý dám určite na vydanie jej. Ale napísala mi jasne:

„Buď si náš autor, alebo nie. Nič medzi tým neexistuje. Rozhodni sa jasne.”

Okolo sa bavili ľudia, ako zvyknú v kaviarni, a ja som sedel nad tou dilemou ako obarený. Ale nakoniec som sa predsa len pozviechal a urobil radikálne rozhodnutie.

„Ďakujem, Gabika, za Tvoj záujem, ale ostávam u Alberta...”

To bolo smrtonosné stanovisko, lebo ak by som s touto prvou mafiánskou knihou neuspel (a ja som si naozaj nemyslel, že bude až tak mega-úspešná) bol by som na knižnom trhu už navždy odpísaný. Ale, riskol som to.

Treba však oceniť, že Gabika na mňa napriek tomuto rozhodnutiu nezanevrela, a potom, čo knihy „Mafia v Bratislave“ lámala všetky rekordy v predaji, na nejakej spoločenskej udalosti mi sama od seba úprimne zablahoželala. Úspech tej knihy bol totiž naozaj neprehliadnuteľný a diali sa veci nevídané...

Stručný prehľad toho ošial'u,
ktorý nastal po vydaní mojej prvej mafiánskej knihy:

+ prvý týždeň predaja v rebríčku ArtFóra = 1. MAF-Blava, 3. Svěrák, 5. Filan, 7. Viewegh

+ postupne sa stala No.1 v rebríčkoch ArtFóra, Martinusu, *SME.sk*, Elegenda a Gorila.sk

+ 21 týždňov bola v prvej 50-tke na Martinus.sk, aj potom v prvých 15 na Elegenda a Gorila.sk

+ na rebríčku predajnosti v TESCO na 5-tom mieste ešte 5 mesiacov po začiatku predaja

+ desiaty týždeň po vydaní opäť na prvom mieste v predaji kníh na Martinus.sk

+ kníhkupectvo Martinus dalo z vlastnej vôle reklamu na knihu (a to bannerom na vlastnej web-stránke, ako aj na Facebook)

+ kníhkupectvo Elegenda dalo z vlastnej vôle reklamu na *SME.sk*

+ z distribúcie PEMIC vyslali auto zvlášť do tlačiarne v Čechách, aby mali výtlačky skôr

+ zo siete kníhkupectiev Martinus vyslali auto zvlášť pre druhú dotlač, ktorá omylom meškala

+ pár dní nato som vstúpil do iného kníhkupectva a tam sa na mňa vrhli predavačky, ktoré si pre seba a svojich známych odložili výtlačky a čakali, kedy sa zjavím, aby som ich podpísal

+ na recepciách a večierkoch väčšina ľudí vie o knihe a hovorí sa o nej aj medzi známymi osobnosťami, ktoré odrazu stoja o zoznámenie

+ v spoločnosti som všade vítaný, odrazu ma kde-kto pozná, aj po rokoch sa hlásia čitatelia

+ suseda, ktorá sa nikdy o literatúru nezaujímalala a takmer ma nezdravila, ma zastavila, že ona **musí** mať knihu pre svojho syna a nevie ju zohnať

+ ráno naša mladšia dcéra Veronika hlásila, že pani učiteľka chce **tri** výtlačky s podpisom

+ naša vzdialená príbuzná, s ktorou sme roky neboli v kontakte, prišla k nám pre podpis 16-tich výtlačkov, ktoré všetky skúpila jej známa, ako darčeky na rozdávanie

+ kniha sa objavila na internetovej aukcii

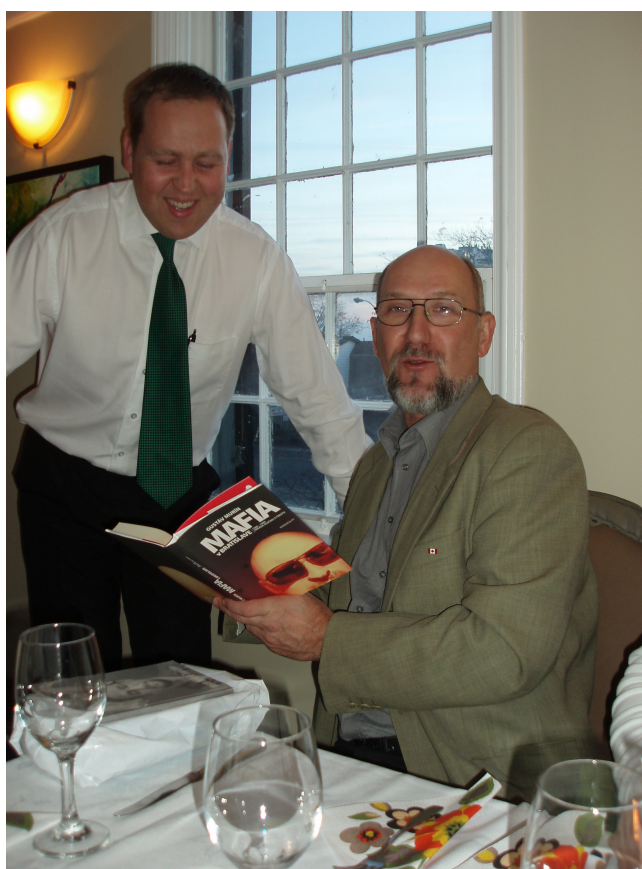
+ veľký úspech zaznamenala vo väzniciach, kde sa medzi väzňami stala hitom č.1

+ objavili sa viaceré ponuky utajených svedkov, všetky som odmietol

+ predaj v paperbacku na benzínových pumpách a stánkoch (aj prípravná reklama)

+ objavila sa séria pochvalných ohlasov na *Pokec.sk*

- + na *blog.Pravda.sk* ukážky z knihy obsadili ešte päť mesiacov po vydaní všetkých 5 prvých miest v čítanosti
- + neznámi čitatelia prvého dielu v BA-novinách ho hneď odporučili do výberu *SME.sk*
- + veľký úspech ukážok na blogu *Racan na Pravda.sk* = **94 500** čítaní
- + prekonaný sériou ukážok *Mafia na Slovensku* (www.sme.sk, okt. – dec. 2009, 30 častí, viac ako **610 000** čítaní).
- + „plážový bestseller“ v Egypte, kde to čítala väčšina našincov na dovolenke
- + úspech aj v Kanade ešte aj dva roky po vydaní medzi krajanmi vďaka pirátskym kópiám, šíriacim sa po internete (Tu je ohlas: „... dokonca kniha *Mafia* už u nás kolovala v pdf formate emailom...”)

**Našťastie skutočný výtlačok mojej knihy,
ktorý podpisujem majiteľovi Slovenskej reštaurácie v Toronte.**

+ tie pirátske kópie vznikli v stave čitateľskej núdze, kedy bolo 9 000 výtlačkov vypredaných už za mesiac a pol a týždeň pred Štedrým večerom už jednoducho neboli, tak niekto odkopíroval celú knihu a rozposielal to po internete

+ ešte vo februári 2010 (rok a štvrt' po vydaní) ktosi založil fan-stránku knihy na Facebook

+ v nov. 2011 si dovtedy vydané MAF-knihy kupovali v žilinskom OC Mirage futbalisti našej reprezentácie vrátane Weissa ml.

+ výtlačok knihy „Mafia v Bratislave“ si dokonca „zahral“ v obľúbenom TV seriáli, keď sa ocitol v rukách jednej z hlavných postáv

+ enormne vzrástol záujem o čitateľské besedy so mnou, najkurióznejšie pozvanie prišlo z akéhosi klubu veriacich pri jednom z bratislavských kostolov

Výber ohlasov čitateľov:

[armax11](#): „super kniha o mafii v Bratislave. Moja prvá kniha, ktorú som prečítal za jeden deň. Fakt som ju žral :)“

[norbika1](#): „Dobrý deň pán Murín, práve teraz som dočítal vašu knihu 'Mafia v Bratislave'. Je to veľmi super kniha. Veľmi rad čítam knihy o mafii, ale takúto detailne napísanú som ešte nevidel. Ďakujem. S úctou...“

Knapok: „... napísali ste skvelú knihu o bratislavskej mafii lepšia ako gomora.“

[boss525](#): „... veľmi dobrá kniha o mafii v BA moja úcta.“

[lilefekt](#): „Myslím si, že je dobre že sa aspoň niekto venuje tematike mafie na Slovensku a ukazuje pravdu najavo obyčajným ľuďom čo žijú obyčajným životom... že na Slovensku sa darí bandám vypatlaných, vysypaných dementov...“

tyrand: „Kniha ‘Mafia v Bratislave’ bola výborná, dostal som ju od priateľky na Vianoce. Neuveriteľne pútava a zaujímavá, prečítal som ju na jeden dúšok.“

Durilol: „Podľa mňa veľmi pútava kniha. Musím povedať že po Krstnom otcovi je to kniha ktorá aspoň mne veľmi priblížila svet a fungovanie mafie.“

Vaše knihy o mafii sa stali bestsellermi. Prečo práve mafia?

Na úvod treba pripomenúť, že vôbec prvá moja kniha bola novela ešte z komunistického obdobia, mi vyšla po desiatich rokoch publikovania v časopisoch a zborníkoch, keď som sa blížil k tridsiatke. Aj moje ďalšie knihy mali primeraný ohlas, no nepokročili z tzv. midlistu (čiže na ich predaji vydavatelia neprerobili, ale ani neprekračovali náklady do 2 000 výtlačkov). A prvým mojim bestsellerom sa stala až moja kniha „Návod na manželstvo“, keď jej vianočný predaj prekročil päť tisíc výtlačkov, takže vydavateľstvo urýchlene zariadilo druhé vydanie. Ale skutočný prielom do sféry bestsellerov som zaznamenal až svojou 19-tou knihou po dvadsiatich rokoch knižného publikovania. Bola to na to „Mafia v Bratislave“. Nasledovala „Mafia na Slovensku“, ktorá sa stala najpredávanejšou knihou roku 2009.

Mafia nie je mojou dominantnou témou, len najčítanejšou. Takmer rovnaký počet kníh som dokopy venoval napríklad téme ľudskej sexuality a partnerských vzťahov, esejam na spoločenské témy, ale aj cestovným príbehom, ktoré mám najradšej.

A prečo téma mafie? O mafii v Taliansku, USA a aj Rusku som čítal od svojich tinedžerských rokov. To sme ešte nemohli tušiť, že bude aktuálna aj u nás. Takže som nič také neplánoval napísať. Rozhodujúci v tomto smere pre mňa bol rok 1995, kedy som bol pozvaný na trojmesačný